

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii –Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev, Nadejda Toma,
Petru Moraru,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de inculpatul Mogîldea Timofei, împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 04 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2014, în cauza penală în privința lui

Mogîldea Timofei Gheorghe,

născut la 28 mai 1946, originar și domiciliat pînă la reținere or. Cimișlia, str. M. Eminescu, nr. 36;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 08 iulie 2013 - pînă la 04 martie 2014; (instanța de fond);

2. de la 08 aprilie 2014 - pînă la 06 mai 2014; (instanța de apel);

3. de la 05 noiembrie 2014 - pînă la 10 februarie 2015; (instanța de recurs ordinar).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹⁾ Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 04 martie 2014, Mogîldea Timofei a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, la 9 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, la 18 aprilie 2013, aproximativ la orele 20⁰⁰, Mogîldea Timofei aflîndu-se la domiciliul său din or. Cimișlia, str. M. Eminescu, nr. 36, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în urma unui conflict apărut între el și fiica sa, Dorogoi Nadejda, care își sărbătorea ziua de naștere cu prietenii, din cauza că aceștia ascultau muzică la un volum prea mare, intenționat a apucat-o pe ultima de păr, i-a aplicat cîteva lovituri în regiunea capului cu pumnul, precum și cu o bîță confecționată din masă plastică, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 78 din 26 aprilie 2013, *vătămări corporale grave*, în urma cărora Dorogoi Nadejda la 24 aprilie 2013, a decedat.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, argumentând că nici un martor din cei interogați în cadrul ședințelor de judecată nu a declarat că el i-ar fi aplicat lovituri fiicei sale, iar declarațiile martorilor Nenescu D., Cobzac S. și Bleah V., sunt superficiale și incomplete.

Consideră că vătămrile corporale la Dorogoi Nadejda puteau să apară de la cădere, deoarece aceasta era în stare de ebrietate, dar această versiune nu a fost verificată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2014, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, și menținută sentința contestată.

5. Colegiul penal și-a argumentat soluția prin aceea că instanța de fond a stabilit corect circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, considerând justă concluzia privind vinovăția lui Mogîldea Timofei în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că toate probele acumulate la cauza penală au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și nu există dubii referitor la vinovăția inculpatului sau la încadrarea juridică a acțiunilor acestuia.

Colegiul penal a respins ca fiind nefondat argumentul inculpatului referitor la faptul că victima ar fi putut să cadă și să se lovească deoarece era în stare de ebrietate, considerând că inculpatul a înaintat această versiune pentru a se eschiva de la răspundere penală pentru fapta comisă.

La fel, au fost respinse și argumentele apelantului în partea ce ține de faptul că învinuirea adusă lui Mogîldea T. este bazată doar pe presupuneri, argumentând că reieșind din totalitatea probelor analizate, inclusiv și din declarațiile martorului Bleah V. care a declarat că „*Mogîldea T. o ținea cu o mână de păr pe Nadejda și i-a aplicat câteva lovituri peste cap*”, vina inculpatului a fost dovedită pe deplin.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a considerat, că instanța de fond corect și în corespundere cu prevederile art. 7, 75 Cod penal a concluzionat despre necesitatea stabilirii pedepsei în limitele sancțiunii prevăzute de legea penală pentru care a fost condamnat, sub formă de închisoare.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatului Mogîldea T., care, fără a invoca careva temei de drept prevăzut la art. 427 alin (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora și pronunțarea unei hotărîri de achitare, din motiv că nu a comis infracțiunea incriminată.

În argumentarea recursului Mogîldea T. a invocat că concluziile instanțelor de fond sunt eronate, deoarece cauza nu a fost examinată minuțios și sub toate aspectele, precum și nu au fost luate în considerație declarațiile sale date atât la urmărirea penală cât și în ședințele instanțelor de judecată, unde a relatat doar adevărul, expunînd evenimentele așa cum au avut loc.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de inculpatul Mogîldea T., menționînd că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, deoarece autorul nu a invocat concret nici unul din temeiurile prevăzute de art. 427 CPP, care este conținutul acestuia, argumentarea din punct de vedere a problemei de drept și prin ce cauza dată are importanță deosebită pentru jurisprudență.

8. Judecînd recursul ordinar declarat în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

Din conținutul recursului declarat de inculpatul Mogîldea Timofei se vede că, recurentul nefăcînd trimitere la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, contestă hotărîrile adoptate în cauză sub aspectul temeiului prevăzut de pct.8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificînd legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține, că acest temei nu și-a găsit confirmarea în cauza dată.

Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond, menținută de instanța de apel concordă cu circumstanțele stabilite și

probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărîrii atacate.

Instanța de apel corect a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, făcînd o apreciere probelor în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, just încadrînd acțiunile lui Mogîldea T. în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal – violența în familie, adică acțiuni manifestate fizic și verbal comise de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei.

Astfel, instanța de apel, examinînd apelul inculpatului, a supus unei cercetări suplimentare și minuțioase toate probele administrate la dosar, inclusiv a audiat reprezentantul legal al părții vătămate Mogîldea Constantin, inculpatul Mogîldea Timofei, a verificat și cercetat actele cauzei, care, fiind coroborate cu înscrisurile anexate la dosar și cu celelalte probe, au permis instanței de apel de a conchide că vina inculpatului în săvîrșirea infracțiunii incriminate, este dovedită.

Argumentele recurentului, precum că instanța de apel a apreciat incorect probele administrate în cauză nu au nici un suport legal.

Din conținutul hotărîrilor judecătorești rezultă că această concluzie s-a tras, avînd în vedere – *raportul de expertiză medico-legală nr. 78 din 17 iunie 2013*, prin care s-a constatat că decesul cet. Dorogoi N. a survenit în urma hemoragiei secundare în bulbul rahidian dezvoltată pe fundal de traumă cranio – cerebrală închisă. ***Vătămările corporale depistate la victimă au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp dur, contondent cu circa o săptămînă înaintea decesului***, sunt periculoase pentru viață în momentul cauzării și se califică ca vătămări corporale grave (f.d.95-97); - *declarațiile martorului Bleah Victoria*, care a relatat că la data de 18 aprilie 2013, în timp ce se afla la domiciliul inculpatului împreună cu victima și prietenul acesteia, Nenescu D. și sărbătoreau ziua de naștere a Nadejdei, în odaie a intrat inculpatul, care era foarte agresiv, iar cînd Dorogoi N. a ieșit în coridor să-l liniștească între ei s-a inițiat o bătaie. Cînd Nadejda a început a chema în ajutor ea a mers la ei și a început să-i despartă. În momentul cînd a venit a văzut-o pe Nadejda în genunchi, iar Mogîldea T. cu o mîină o ținea de păr, iar cu alta o bătea (f.d.161-162); - *declarațiile martorului Nenescu Dumitru*, din care rezultă că la 18 aprilie 2013, între inculpat și victimă a avut loc un conflict, care ulterior a trecut în bătaie. În timp ce i-a despartit, a văzut în mîină la inculpat un obiect din masă plastică de culoare roșie (f.d.183-185); *declarațiile*

martorului Cobzac S., care a relatat că victima deseori se plîngea că are dureri de cap. Nadejda i-a povestit că în ziua sa de naștere a fost bătută de către tatăl său, iar cînd a venit la lucru pe față avea semne vizibile de violență (f.d.163-164) - procesul verbal de ridicare din 25 aprilie 2013, potrivit căruia din gospodăria inculpatului din str. M. Eminescu, nr. 38, or. Cimișlia, a fost ridicată o bîță din masă plastică de culoare roșie cu lungimea de aproximativ 45-50 cm. (f.d.43); - procesele verbale de recunoaștere a obiectului din 22 mai 2013 și 23 mai 2013, din care rezultă că martorii Nenescu D. și Bleah V. au recunoscut bîta ridicată de la domiciliul inculpatului ca fiind anume acel obiect care la data de 18.04.2013, se afla în prejma lui Mogîldea T. în timp ce acesta o bătea pe Nadejda(f.d.88, 90).

Colegiul menționează, că instanța a făcut o analiză amplă a probelor acumulate pe cauză, a indicat pentru care motive s-au admis unele probe și s-au respins altele, argumentînd detaliat hotărîrile adoptate. Prin urmare, toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Dezacordul autorului recursului cu aprecierea probelor dată de către instanța de apel, nu se încadrează în temeiurile de recurs, prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Astfel concluzia instanței de apel privind menținerea sentinței de condamnare a lui Mogîldea Timofei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) lit. c) Cod penal, este justă.

Prin urmare, argumentele inculpatului, precum că dînsul la 18 aprilie 2013, nu i-a aplicat victimei careva lovituri și doar s-a certat cu aceasta, sunt neîntemeiate și contravin materialelor din dosar, iar nerecunoașterea vinovăției de către acesta nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce există probe pertinente și concludente, care, în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția lui în săvîrșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat.

Colegiul penal ține să menționeze că nerecunoașterea vinovăției, urmează a fi apreciată drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, condamnatul urmărind scopul de a se eschiva de la răspunderea penală.

Afirmația recurentului, precum că instanțele de judecată incorect au apreciat probele punîndu-le la baza sentinței de condamnare, nu poate fi reținută ca temei de admitere a acestui recurs, deoarece, ca probe acestea au

fost adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțe în modul corespunzător, iar instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către Mogîldea Timofei decât cele în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit constată că acțiunilor inculpatului Mogîldea Timofei i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă acestuia a fost stabilită cu respectarea prevederilor art. 61, 75 Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, fiindu-i numită o pedeapsă în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, astfel temeuri de a interveni în hotărîrea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

În acest context, Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărîre legală și întemeiată, astfel că nu există teme legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpat și, potrivit legii, se impune respingerea acestuia ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrilor atacate.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpatul Mogîldea Timofei, împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 04 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2014, în cauza penală în privința lui *Mogîldea Timofei Gheorghe*, cu menținerea hotărîrilor contestate.

Decizia este irevocabilă, publicată la 05 martie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev

Nadejda Toma

Petru Moraru

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

OPINIE SEPARATĂ
a judecătorului Constantin Alerguș

(Expusă în temeiul art. 340 alin. (3) Cod de procedură penală pe cauza penală în privința lui *Mogîldea Timofei Gheorghe*)

10 februarie 2015

mun. Chișinău

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 februarie 2015, a fost respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpatul Mogîldea Timofei, împotriva sentinței Judecătoriei Cimișlia din 04 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 mai 2014, în cauza penală în privința lui *Mogîldea Timofei Gheorghe*, cu menținerea hotărîrilor contestate.

Pledez pentru o altă soluție decît cea adoptată cu majoritatea de voturi, din următoarele considerente.

Potrivit art. 8 alin. (3) și art. 389 Cod de procedură penală, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei, se consideră dovedită numai în cazul cînd instanța de judecată respectînd principiul prezumției nevinovăției, a cercetat toate probele prezentate prin prisma prevederilor art. 100-101 Cod de procedură penală, cînd toate îndoielile au fost înlăturate, iar cele care nu pot fi înlăturate urmau a fi interpretate în favoarea inculpatului, cînd instanța de judecată a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute de art. 385 Cod de procedură penală.

La baza sentinței de condamnare a inculpatului au fost puse următoarele probe ale acuzării:

- depozițiile martorilor Bleah V. și Nenescu D., care au fost prezenți la conflictul apărut între inculpat și victimă;
- depozițiile martorului Cazac S., cît și raportul medico – legal nr. 139 din 26.04.2013.

În cadrul urmăririi penale, martorul Bleah V. a declarat că a fost martor al conflictului, confirmînd că inculpatul o ținea de pâr pe victimă, iar în altă mîna ținea o „vîbivalcă”. Bleah V. a intervenit și i-a despărțit (f.d.25). Din conținutul declarațiilor este clar că aceasta nu a văzut ca inculpatul să-i fi

aplicat victimei careva lovituri în regiunea capului nici cu pumnii și nici cu „vîbivalca”. Peste cîteva zile s-au întîlnit cu victima, care era veselă și nu a acuzat dureri la cap (f.d.109).

În instanța de judecată Bleah V. și-a modificat depozițiile afirmînd că nu a văzut bîta în mîinile inculpatului, ea era jos.

Martorul Nenescu D. la urmărirea penală a declarat că nu a văzut conflictul și nu s-a implicat să-i despartă. Cînd a ieșit în coridor a văzut în mîna inculpatului o bîta din masă plastică. Astfel, că nici el nu a văzut că victima să fie lovită de inculpat.

Ulterior, după ce la data de 24 aprilie 2013 victima a decedat, a doua zi adică la 25 aprilie 2013, a fost interogat repetat martorul Nenescu D. depozițiile căruia contravin mărturiilor inițiale, acesta confirmînd că el a văzut conflictul și că inculpatul lovea victima cu pumnii în cap, pe alte părți ale corpului. El s-a implicat să-i despartă.

Martorul și-a completat depozițiile precum că în aceeași seară în timpul cînd se plimba cu victima, ultima acuza dureri la cap, a văzut și un cucui în cap (f.d.28-29).

Ulterior, în instanța de judecată, Nenescu D. declară că el nu a văzut ca inculpatul să-i fi aplicat careva lovituri victimei.

Aceste divergențe esențiale între depozițiile martorilor nominalizați de la urmărirea penală și în instanța de judecată, nu au fost înlăturate, nu s-a concretizat care depoziții corespund adevărului.

Potrivit învinuirii aduse leziunile corporale grave care au dus la decesul victimei au fost cauzate cu pumnii și cu o bîta confecționată din masă plastică, însă probele acuzării nu confirmă această constatare. Nici unul din martori nu indică la faptul că Mogîldea T. ar fi lovit-o cu bîta în cap, sau i-ar fi aplicat lovituri cu pumnii (cu excepția lui Nenescu D., care în final, în instanța de judecată totuși a afirmat că nu a văzut aplicarea loviturilor cu pumnii).

De asemenea nici o probă nu confirmă că anume cu bîta din plastic (anexată la dosar ca corp delict) a fost aplicată lovitura în cap. Or, avînd obiectul cu care se pretinde că a fost lovită victima, în fața expertului medico-legist nu s-a pus întrebarea dacă leziunile corporale au fost cauzate cu această bîta. La fel, corpul delict nu a fost prezentat expertului, nu s-a făcut nici o tentativă de interogare a expertului pentru a aduce careva lumină în acest sens.

Atît la urmărirea penală cît și în instanța de judecată inculpatul nu a fost întrebat cui îi aparține bîta și cum a ajuns în casa acestuia.

În mod normal aceste erori urmau să fie înlăturate în instanța de apel, care potrivit prevederilor art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, era obligată ca în afară de temeiurile invocate să examineze aspectele de fapt și de drept fără a înrăutăți situația apelantului.

În instanța de apel a fost prezent doar reprezentantul părții vătămate și inculpatul, ultimul a răspuns succint la două întrebări:

1.,„Fiica mea a avut conflicte și cu altcineva, ea a fost găsită lîngă bar afară.”

2.,„Fiica mea locuia cu mine, soțul ei era plecat nu știu unde.”

Despre învinuirea adusă și esența conflictului nu a fost întrebat.

La (f.d.10) explicațiile lui Cobzac S. (stăpînul cafenelei, de unde victima a fost transportată la spital) se menționează că în acea seară la 22.04.2013 pe la orele 23⁰⁰ acesta i-a propus victimei să plece acasă că este tîrziu, însă aceasta i-a răspuns că își așteaptă prietenul, adică pe Nenescu D. (cu care era cunoscută de aproximativ o lună) ce a urmat mai departe, s-au întîlnit sau nu, această informație nu a fost verificată, nici la urmărirea penală, nici în instanța de judecată, cu toate că inculpatul a declarat că în acea seară victima a avut un conflict la bar.

Totodată, inculpatul atît la urmărirea penală cît și în instanțele de judecată a fost asistat de către un avocat din oficiu, prezența căruia a fost pur formală. Astfel, Mogîldea T. fiind condamnat la ani grei de închisoare, avocatul nici nu a declarat recurs.

Sub acest aspect, consider că inculpatului i-a fost încălcat dreptul la apărare, prevăzut de art. 6§3 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a considerat că dreptul acuzatului de a se apăra personal nu este absolut. În cazul în care acuzatul are dreptul la o asistență juridică gratuită, aceasta trebuie să fie concretă și eficientă și nu teoretică și iluzorie.

Art. 6§3 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, vorbește despre asistență și nu despre numire. Or, cea de a doua nu asigură prin sine însuși efectul primei (cauza Croissaut vs Germania și Artico vs. Italia).

Inculpatul nu a recunoscut și nu recunoaște vinovăția. În instanța de apel foarte succint au fost interogați inculpatul și reprezentantul victimei, fără a fi verificate și cercetate și alte probe ale acușării.

Atît timp cît aceste divergențe nu sunt înlăturate pun la îndoială comiterea faptei de către inculpat, de aceea consider că recursul ordinar urma să fie admis, casată hotărîrea contestată cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

În temeiul art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, expun și semnez prezenta opinie separată, care se anexează la dosar.

Judecătorul Colegiului penal

Constantin Alerguș